

Tablou dedicat statelor neastâmpărate din Balcani.

Iată »marile puteri« cum fug de mâna fulgeretoare a adevăratului popor uriaș de germani. Dar piticile terisoare neastâmpărate din Balcani, cum se vor simți când se vor vedea în față cu acest uriaș, care, credem, se va îngrijii să nu fie prea departe de ele pentru a le putea face curioșința cât mai în grabă...

Dela Dumnezeu sunt toate...

Bunele femei române dau masluri, pentruca să ne invredni-cească bunul Dzeu de pace...

Femei române îngrijorate
Fiți liniștite, crezul meu
E ca Român, cum e și-al vostru
In Bunul nostru Dumnezeu!!
Războiul oamenii 'l porniră
De diavol omul cel sedus,
Judecător peste ispită
Este El singur Cel de sus...
D'aceia, implorați-i mila
Și 'n liniște așteptați cei scris
De El în cartea vremii noastre
Și Lui vă închinați și 'n vis.
Căci dela Dumnezeu sunt toate
Și dacă El azi ne-a cercat
Cu atât amar și atâtea chinuri,
Pedeapsă noi am meritat...
Căci prea cu toți ne îndrăgisem
De patime diavolești;
D'aceia Dumnezeu Preasfinte
Tu azi pe toți ne pedepsești...
Femei române, fiți pe pace,
De patimi azi ne curățim,
Și atât a vrut și Cel din Ceruri,
El nu ne lasă să perim...

Părintele Nădejde.

Sărman popor...

Sărman popor, sărman popor
Fără de conducător,
Care, măcar sfatul
Cin' să-l ducă la Impăratul.
Și astăzi deci îl duc, măi frate
la așa pe apucate,
Fără de credențional
Din partid național...
Tisza singur îi conduce
Și d'aceia nu-i fac cruce
Și cu mine tot poporul
Preste mult dorit viitorul.

Românul și una altă.

Românu scoate pe-ai lui prieteni
Din ghiarele de creditori,
Dar în acelaș timp le scoate
Și vorbe prea adeseori...
Românu-ți este cel mai sincer
Amic, până ce lui te încrezi
Dar de te încrezi prea mult intrânsul
Poți să-l tot cauți, că nu-l mai vezi...
Românul e un om și o vorbă
Și ce îți spune-i pe înțeles...
Ca om acelaș om rămâne,
Numai cât vorba și uită des...
Românul e de o modestie
Cum rar mai vezi la alte ginți
Până ce'l lauzi, — de 'l critici însă
Ferește-te să nu pierzi dinți!

Haralamb. Călăbăr.

**„Concertul european” — și noi
Românii.**

In »Concertul Europei» —
Glasul nostru minună
Se aude 'ntotdeauna,
Când concertul s'a — gătat.
Piscolici

Ce-i pasă Europei!

Ce-i pasă Europei, că cine e 'n Balcani...
Turci, Greci, Bulgari, Țigani
De-ar fi un Eschimos,
Din Orient Europa trage numai folos...

Cum trăiesc transfugii?

- Cum te afli, măi transfugule?
— Bine, slavă Domnului!
— Da din ce mai trăiești?
— Din al meu!
— Și ăla al tău de unde-l iai?
— Din al' altuia!...

Din lumea ceialaltă.

Zidul, care desparte raiul de iad se cam stricase și prin o spărtură ce să făcuse în el, flăcările iadului pătrundeau din vreme în vreme și în raiu și amenințau să pârlească și gingașile aripi ale îngerășilor, ce zburau vesel de colo până colo. Micii drăcușori însă obraznici și necrescuți își băgau capetele prin spărtură, se schimonoseau, și spuneau vorbe urâte înocenților îngerăși, încât Sfântul Petru nu mai putea suferi această dărniciere a lucrurilor. Căci lucrurile merseseră până acolo, că vreo câțiva îngerăși naivi râdeau în ascuns de glumele nesăbuite ale micilor diaboli, și aflau din ce în ce tot mai interesantă gamă, prin care făcuseră involuntar cunoștință cu metehnele lui Belzebub. Sfântul Petru atunci să hotărâ se aducă cazul pentru hotărâre înaintea Atotputernicului.

Li povesti în audiență privată tot substratul afacerii, și după-ce îl asculta, Domnul hotărâ astfel:

— Repăratura necesară a zidului, ce desparte Raiul de iad, are se o face — Uci-gă-l toaca!

— Am înțeles, Atotputernice — răspunse Sfântul Petru, — dar, dacă ne curatul de el, cum îl știți, cât de rău pornit este în potri-va noastră, n'o vrea să direagă spărtura pe spesele lui, ce să fac cu el?
— In cazul acesta îl vei da pe mâna unui advocat — răspunse Atotputerni-cul.

— Înțeleg, Impărate ceresc, înțeleg prea bine, dar de unde să-mi iau eu un advocat?...

— Apoi bine, Sfinte Petre, n'avem în raiu advocat? — întrebă Domnul mirat.
— Apoi vezi, asta-i, că n'avem nici unul măcar, căci toți sunt în iad, că doar advocații, cum să știe, sunt toți oamenii dracului!...

Un blăstem.

La altar conduce Țarul
O femeie spilcuită,
Jos pe trepte varsă lacrimi
Altă 'n inimă rănită:
«Țar, o Țarule netrebnic
«N'am să uit pentru vecie
Cum pe mine de metresă
«M'ai ținut, iar de soție
«Ți-ai ales acum pe alta...
«Ah, m'ai înșelat amar,
«Un blestem să te ajungă,
«Blăstemul Serbiei, Țar!...»

Din experiență.

— Să știți, cu cât piciorul unei femei este mai mic, cu atât mai mare va fi socoteala păpușarului...

Naie Plată.

Poesie și proză.

Ea (cântând la pian, visătoare):

Cine-mi poate spune mie,
Ce-i amorul, poezia?!...

El (urlând tragic):

Măne poliță d'o mie
Și la zi întâi — chiria!...

O cugetare.

Găina, care cântă seara, dimineața n'are ou; de aceia să vede, primadonele n'au copii...

Bacalbașa.

Glosă.

Vezi, sărmanul Diogene
Nu putu se face școală...
Până astăzi — om cuminte
Nu văzui la bute goală...

Satyros.

Vorbă de cazarmă.

Căprar Proțac: Măgari de voi, cu cât eu vă învăț mai mult, voi vă prostiți tot mai tare!...

Epigramă

unui poet plângător.

Plângi ca vântul care bate
Pentru-a noastră libertate,
Dar nu plângi tu vântul care
Trist îți suflă 'n buzunare...

In flagrant...

— Și zi l'ai prins pe Fluturescu cu nevastă-ta în flagrant?!...
 — Ce în flagrant, nene! — L'am prins în pivniță!...

Cercare de carieră.

Popa Huhurez din Târșoiu, între ciurda cea de fete avea și un copil, care a gătat, sau cercetat mai multe școli de câte clasă avea.

Văzând popa că în trei ani nu-l mai primește nime pe una și aceeași clasă, ca să o înveță cu vârf și îndesată, l'a luat dela studiu, ca să nu-și scrintească capul învățând, și l'a dat la meserie.

După-ce în vre-o doi ani a isprăvit cu toate meseriile, s'a întors iară la căminul părintesc.

Așa nu putea rămânea, că zicea popa: »nici tu cu carte, nici cu meserie.«

Întro zi popa își ia băiatul și hai cu el, — fără căpăstru, — și nu s'a oprit până la oraș, la directorul de finanți, care pe vremuri, când era adecă lupul cățel, — a fost coleg la școală cu popa din poveste.

Intrând amândoi în cancelaria directorului, unde, ca să facă mulți pueri, directorul îl întrebă, că cu ce îl poate servi?

— Uite frate, — încep popa, — mișelul și măgarul acesta al meu, nu l'am putut face să învețe ceva carte, din care cauză l'am dat la măsurit. De-acolo după o lună mi-l'a trimes acasă, că nu poate face nimic cu el.

— L'am dus la covăcie, acolo s'a bătut cu stăpânul său, că nu-i place ferar.

— Am voit să fac cojocar din el, dar și de acolo a fugit, că nu-i place.

— Fosta la argășitor, fosta la păpușar, la croitor, la rotar, la boțar, sau prăvălie, până și la barbierie, dar n'am putut face nimica din el. E cel mai prăpădit, frate și coleg. De acoia, ne-mai având ce mai cerca cu acest măgar și dobitoc încălțat, am gândit să-l așez la finanți: se fac finanți din el, și de acoia am venit ca să-l vezi, să-l scrii și să

mă scapi de el, că n'am nici o pace acasă cu el: n'am prânz, nici cină cu el.
 — Imi pare foarte rău, frate, că ești tată la un așa dobitoc. Să ști însă, că de nu mi-ai fi fost coleg, te-aș arunca pe ușă afară...

De ce? ori și cine poate înțelege:
 N'a fost bun de altă, numai de finanți.
 Gaiță.

Cine știe?

— Hai repede încoa', Pavele, în curtea ceea este un câne, care latră!...
 — Ce te sperii Ileano? Nu știi, că cânele, care latră nu mușcă...
 — Ba știu, dar nu știu, dacă știe și cânele zicala asta?!

Eftin.

Judele: Pentru palma asta, care i-ai dat-o acuzătorului, vei avea să plătești zece coroane.
 Inculpatul: Ieftin de tot, că doar palma aia a fost vrednică cel puțin zece zloți!

Culmea culmilor

Care este culmea fricii?
 Să-ți fie frică și de cățel de usturoi (aiu)!

Care este culmea rușinării?...
 Să-ți fie rușine a îmbrățișa o — carieră.

Care este culmea dibăciei pentru o doică?...
 Să hrănească o speranță!

Care este culmea unui focalar iscusit?
 Să-și ascute dîntul!

Bucătăreasa și doamna.

Doamna, cătrăntă, foc: Să-ți țu gura, că de nu, odată îți, trag...
 Bucătăreasa: Oho! Pe mine, nu puț d-ta mână! Că eu nu's o mincă-frică ca domnul!

Doi nevinovați.

Judecătorul (cătră martor): Ce vii așa târziu?
 Martorul: Iertați, d-le judecător, nevastă-mea zace de naștere.
 Judecătorul: Nu-i motiv de scuză. Trebuia cel puțin să te scuzi mai înainte.
 Martorul: Dar dacă tocmai acum stă nevasta se nască?!
 Judecătorul: Taci! Pentru asta nu's eu de vină...
 Martorul (zăpăcit): Dar nici eu, domnule judecător!...

Tot un drac.

Judele: Ai fost pedepsit vreodată?
 Martorul: Nu! Dar am fost insurat de două ori!...

Epigramă.

Draga mea, de când scriu versuri
 E geloasă foc pe mine,
 Fiind-că uneori îmi place
 Să mă dau l' Alexandrine...

M. R.

Care este cea mai mare prostie?

Când cineva îți vorbește ceasuri întregi despre foloasele — tăcerii!

Ovreul înșeală și pe Iehova.

Un ovreu era în mare nevoie de parale, și se duse la alt ovreu să-i ceară bani pe împrumut.
 — Îți dau, — zise acesta — dar cu 10 la sută dobândă.
 — Ah, vai! — sbieră nevoiașul, și se tot vâicăra, ca se-l lase mai ieftin.
 În fine cu chiu cu vai cămătarul scade un procent și scade împrumutul cu 9 la sută.
 Dar debitorul nu era mulțumit nici cu atât și zise: «Cum poți tu cere atâta camătă? Nu ți-e frică că te vede Iehova de sus de peste noi?...»
 — «Mare dobitoc ești tu măi, Smoică!», îi răspunse atuncea cămătarul. «Nu pricepi tu, că dacă eu dau bani pe camătă de 9, Iehova vede de sus cifra întoarsă, și crede că iau numai 6...»

Dela casarmă.

Strajameșterul către recrut:
 — Când se îngroapă soldatul cu pompă militară?
 — Numai când moare!

Epigrama

Amicului Tăslăuanu care
a fost decorat cu »Signum
laudis.«...

Tu ce te-ai bătut cu Rușii
Cât ai fost chiar decorat,
Ce mai vrei?... Ce cauți bătaie
Și cu frații din Regat!?

Haralamb Călămăr.

Anglia vrea s'ajute!

»Franța suferă teribil. —
Belgia este călcată în noroi. —
Rusia e greu bătută. — Serbia
se apără desperată, așteptând
un nou atac.

În astfel de condiții Anglita
singură trebuie să-și adune toa-
te forțele, ca se între în război.«

»Morning Post.«

Mult stimată »Morningpost«

Prin urmare lucru-i prost,

Albionul, Albionul

De n'o scapă Vavilomul...

Între bieții aliați...

Dar vedeți de-i ajutați

Cum doar și până acuși

Pe Belgi, Francezi ca și pe Ruși

Și pe Sârbi i-ați ajutat...

De nu știi nici tu Britanie mare,

Cari din soții tăi, ei care?

E azi cel mai desperat?...

Sr „Cucu“.

Vorbă pentru vorbă.

Să întâlnește, după lungă vreme, notarul cu
primarul satului, rău certăți, în capul podului
din comuna Sărăcia superioară. Primarul tușea
cum s'ar zice tușă măgărească, dacă s'ar putea
spune și față de un primar, care e cel mai cu-
minte om din sat. Notarul, ca să dea în vorbă
cu vechiul lui adversar, îl întimpină:

— Da rău tușești, bade Buane.

— Tușește d-ta mai bine, dacă poți, neică
notarule! — fu răspunsul și mai scurt, la scurtă
alocusie...

Unul cu socoteală.

— Ia ascultă birjarule!
— Pottești domnule?
— Cât imi ceri să mă duci până la gară?
— Două coroane.
— Mulțumesc, voiam numai să știu cât pot
cruța, dacă merg pe jos.

Zăpăoit.

Profesorul: Vă interzic odată pentru tot-
deauna să-mi rădeți în față, în dosul meu!

Cum te bate Românul.

Nu-i strașnic ca Românul
Nici unul la bătaie,
Cu pușcă, mitraliează,
Tun, sabie te taie!..
Te taie și te bate
Cu toată armatura
În luptă, — dar acasă
Te bate rău cu gura...

Călămăr.

Epigramă

unei înălbite.

Cu făina care-ai pus-o
Pe a ta fizonomie
Soțul tău putea deschide
Astăzi o — franzelărie...

Pișcălici.

Sfat scurt.

— Părinte sfinția Ta, dămi un sfat, că ce să
știi face ca să mă nărăvesc cu bărbatul meu?
— Să-ți ții gura, și cele zece porunci!...

Ghicitoare.

Trăiesc numai din aer,
Din vremurile vechi,
Vorbesc fără de gură
Și aud fără urechi!

(Econ, răsuneți!)

Țiganul la cătănie.

Ofițerul: Ia să-mi spui tu măi recrut țigane
Răfăilă, ce gândești tu când vezi falfăind steagul
regimentului?

Răfăilă: Gândesc, că bate vântul, d-le lăi-
nânt!...

Bocet funebral.

Unei familii îi murise cănele, pe care
îl chema »Tărcău«.

Nu mult după căne muri și stăpânul
său.

Soția stăpânului mort începu a se
boci după soțul său:

O, amar de capul meu,
Că nici moartea lui »Tărcău«
Nu m'a tășcat așa rău
Că moartea soțului meu.

Gaiță.

Românul și norocul.

Norocul fiind orb din naștere, la noi Românii
să leagă de cei mai proști!...

Vagabendul.

— Ia ascultă, de ce umbli vecinic toată ziua,
în loc să muncești, ca să câștigi ceva?
— Pentru aceea, ca să nu trebuie să plătesc
dare de venit.

Probă pentru războiu.

O damă frumoasă: De ce mă fixezi așa
cu privirea, d-le locotenent?

Ofițerul: Mă uit în ochii d-tale, ca să
mă dedau cu focul!...

Dragoste cu margini

Te iubesc la nemurire,
Dar cum văd tu n'ai nici știre
D'al meu intensiv amor,
Prea mă crezi — nemuritor!

Pistru!

Dedicație — de pe vremuri.

Draga mea cea dragostoasă;
Că i gustoasă și scârboasă;
Ba-i urâtă și frumoasă;
Că și pute și miroasă.

Gaiță.

Birăița dela noi.

Birăița lui Călău
Bea și pipă 'n făgădău;
Seara duce lui Călău:
Gura plină de băgău.

Gaiță.

Dela joc.

Lelița popi din Gruu,
Ce-mi vei da să nu te spui?
Că cu ochii te văzui:
Pe fundu părăului
Cu schiopu birăului.

Pleacă-te mândră la lucru,
N'asculta cum cântă cucu,
Că cucu cântă frumos
Și te pleacă mândră jos.

Dute bade 'n călcătură,
Nu-mi mai face și tu hulă:
Că zici că mai s'arutăt,
Da ști, că nu m'am lăsat?

Huhurez de pe cotet,
Tot d'acestea vă trimeti.

Gaiță.

Editor și redactorul responsabil: D. Birăuțiu
Tipografia »Poporul Român« VII, Ilka-utca 36

NUMERI SINGURATICI:

»Foaia Poporului Român«..... 6 fileri
»Foaia Ilustrată«..... 6 fileri
»Cucu«..... 6 fileri

Harta (mapa) războiului.

La administrația ziarului nostru se
află de vânzare următoarele hărți:

Harta mare a Europei, mărimea
140/220 cm. în 5 colori — cor. 2.50

Aceiași hartă, mărimea 77+100 — 1.50

Harta războiului turco-rus — cor. 1.50

Harta războiului mondial mărimea
mea 56+81 — cor. 1.20

Pentru espedarea franco să se alătore
la fie-care comandă 10 fileri!

ADMINISTRAȚIA

»Foaia Poporului Român«
Budapesta, VII, Ilka-utca 36